

“Europa voor Christus!”

Nieuwsbrief nr. 4

«Als alles waar is, dan is niets meer waar»

Beste vrienden,

Plato schreef in ‘De Staat’ dat een democratie die overgelaten wordt in handen van relativisten, ter dood veroordeeld is. Want waar er geen verschil meer is tussen goed en kwaad, kan de politicus doen wat hij wil.

Op persoonlijk vlak ervaren wij vaak hetzelfde, elk van ons kan zijn eigen belevenissen hierover vertellen. Niet alleen zijn er vele mensen die weigeren het verschil tussen goed en kwaad te zien, maar ze ontzeggen het recht dit te doen ook aan anderen. In naam van een schijnbare verdraagzaamheid en een geïdeologiseerde vrijheid, ontstaat zo een onzichtbare dictatuur van onverdraagzaamheid die meer en meer onze vrijheid inperkt. Vele christenen onder ons werden reeds geconfronteerd met de apostelen van deze dictatuur – zo ook Martin Lohmann, de auteur van deze nieuwsbrief. Maar in plaats van een lijst voorbeelden aan te halen, willen we de vinger op de wonde zelf leggen. Het wordt hoog tijd om het probleem bij naam te noemen.

Europa voor Christus!

Uw «Europa voor Christus!» Team

PS: niet vergeten: het dagelijkse Onzevader voor een door christelijke waarden gedragen Europa!

_ * _

De dictatuur van het relativisme – een gevaarlijke verleiding

Door Martin Lohmann

Bestaat er een waarheid? Is er vandaag nog een waarheid? Bestaat er zelfs nog zoiets als **de** waarheid? Ondanks alle onheilsvoorspellingen zoekt ook de moderne mens waarheid. Ja, vooral de “verlichte” mens van het derde millennium zoekt de waarheid en heeft diep in zich het

verlangen naar haar. Het zijn de oude en altijd modern blijvende vragen die de mens zich stelt: Vanwaar kom ik? Waarheen ga ik? Wie ben ik? In wat kan ik vertrouwen stellen? Wat is juist? Wat klopt niet? Wat is goed? Wat is slecht? Is er een God?

Misschien zijn dit de meest menselijke vragen die er bestaan. Maar wie ze stelt, leeft soms in een samenleving waarin de angst voor duidelijkheid en waarheid sterk verspreid is. In een samenleving, zoals de Europese, waarin elke zoeker naar waarheid zelfs als een rustverstoorder beschouwd wordt. Waarheid? Duidelijkheid? Misschien zelfs verbonden met consequenties voor het persoonlijk handelen? 'Neen, dank u,' zegt men tot degenen die het nog aandurven dieper te graven. Men zegt liever dat er niet één *waarheid* kan zijn. En zo verspreidt zich de leugen dat enkel diegene tolerant is die alles voor *gelijkwaardig* houdt en hierbij nog zijn eigen standpunt relativeert. Nochtans komt het woord tolerantie van het Latijnse *tolerare*, wat zoveel betekent als dragen, verdragen. Van *relativeren* is hier geen sprake. In tegendeel: tolerant is hij die de dwaling van zijn naaste verdraagt, maar hem tegelijk ook niet verzwijgt dat het een dwaling is.

Wanneer echter alles waar is, zelfs het tegendeel, dan is niets meer waar. Dan is er niets meer waarop men kan rekenen. De christelijke denker René Girard stelt: "*Als er geen objectieve waarheid is, worden alle waarheden gelijk behandeld – en dat dwingt ons banaal en oppervlakkig te blijven.*" Paus Benedictus XVI spreekt zelfs van een *dictatuur van het relativisme* die alle fasen van het denken en leven wil bereiken en beheersen. Hij wijst erop dat een helder geloof en een duidelijke houding al snel met het discriminerende pseudo-argument van '*fundamentalisme*' beschuldigd wordt. Dit, "*terwijl het relativisme, dus het zich afhouden van elke strijd tussen meningen, als de enige voor deze tijd passende houding voorgesteld wordt.*" En zo is het reeds lang ontstaan, "*een dictatuur van het relativisme, die niets als definitief erkent en als laatste maatstaf slechts het eigen ik en zijn wensen laat gelden.*"

Het mag aangenaam lijken: consequenties voor het eigen leven kunnen vermijden, zich aan niets te hoeven binden, alles als waar en alles als onwaar beschouwen. Uiteindelijk is het echter ten zeerste onmenselijk en vrijheidsberovend. Want *vrijheid van iets* en *vrijheid voor iets*, of meer nog voor *iemand*, ontstaat slechts in het erkennen van duidelijkheid en waarheid. Slechts de verankering in het goede en de verantwoordelijkheid opent ruimte voor vrijheid en maakt het mogelijk in alles zonder vrees en werkelijk tolerant te zijn. Niemand hoeft angst te hebben voor duidelijkheid en waarheid. Wie het aandurft waarheid en duidelijkheid toe te laten, wordt een boodschapper van de vrijheid en de echte menselijkheid. Wie het gevaar van het relativisme erkent, wordt volwassen en in de volle betekenis van het woord 'verlicht'.

Er bestaat echt een wijze van waar humanisme, van ware menselijkheid waarmee het leven beter wordt.

Als het juist is dat de menselijke waardigheid onaantastbaar is en dat tot de menselijke natuur ook de gelijkenis aan het beeld van God behoort, dan hebben we een herkenbare verwijzing naar de maatstaf van de waarheid, die met de zuivere rede begrepen kan worden. En de ervaring leert ons dat mensen een stevig anker, een houvast in de waarheid zoeken en nodig hebben. Dit anker - of beter gezegd deze maatstaf is - misschien niet eens alleen voor christenen - niemand minder dan de zoon van God, Jezus Christus, de ware Mens. Hier valt er echt niets te relativiseren. Want waarheid is immers volkomen en maakt ook volkomen. Alles en iedereen.

Martin Lohmann werd in 1957 in Bonn geboren. Hij studeerde theologie, geschiedenis, filosofie en pedagogische wetenschappen. Hij was onder andere chefredacteur van de "Rheinische Merkur", van de "Rhein-Zeitung" en modereerde vele jaren de live-uitzending "Münchner Runde" op de Beierse televisie. Lohmann werkt als free lance journalist en publicist en woont met zijn gezin in Bonn.